

De Zonekrant

KERK & leven

Uittreksel artikels 2024 - week 48

HEFT UW HOOFDEN OP ADVENT 2024

Uitgangspunt

In een wereld die gebukt gaat onder grote zorgen en zware uitdagingen reikt de advent ons het licht van Gods liefde aan. Want het duister van de onzekerheid, angst en machteloosheid is groot.

Tegenover de grote wereldproblemen die ons overschaduwen, voelen we ons klein en nietig. Het is alsof we ze enkel met gelatenheid kunnen aanschouwen.

Toch roept de advent ons op om ons hoofd niet te laten hangen. Integendeel, we moeten het oprichten want God komt ons in liefde tegemoet. In zijn Zoon reikt Hij ons een toekomst aan die gerechtigheid zal doen dagen. Met een waakzaam en met een edelmoedig hart voor onze naasten mogen wij vol vertrouwen naar Hem uitkijken.

Adventssymbool

Onze adventscompositie wil deze boodschap visualiseren. We kiezen dit jaar voor een bol gevormd door ijzerdraad (of ook pinnekensdraad) als beeld voor een wereld van verschrikkingen en

onheil. Oorlogen lijken immers niet gestopt te kunnen worden en ecologische crisissen volgen elkaar op terwijl mensen hard en meedogenloos zijn voor elkaar.

In of aan de bol staan vier witte kaarsen op groene takken. Deze laatste symboliseren de hoop die God ons wil schenken. Met liefde wil Hij ons hart verlichten en verwarmen zodat we ons opgericht weten om in vertrouwen (zondag één), in ontvankelijkheid (zondag twee), in solidariteit (zondag drie) en dankbaarheid (zondag vier) de wereld tegemoet treden die Hij wil vervullen met gerechtigheid.

Eerste zondag: Het licht van het vertrouwen

Jer.33,14-16

1 Tess. 3,12-4,2

Lucas 2, 1, 25-28, 34-36

Het vertrouwen of de hoop dat de advent in onze duisternis wil laten oplichten, getuigt van een ongekende kracht. Hoe negatief en onheilspellend het er allemaal uitziet (zon en sterren bezwijken), hoe sterk het kwaad ook woedt (het gebulder van de onstuimige zee), er is hoop voor onze wereld. God zelf komt naar ons toe om ons reddend nabij te zijn. Daarom de oproep om ons niet te laten overmannen door angst die ons plat kan slagen of ons doet vluchten in genot en plezier. We moeten waakzaam blijven zodat Gods aanwezigheid ons niet ontgaat. We moeten bidden dat zijn liefde ons overtuigt van

het feit dat Gods gerechtigheid onze aarde opnieuw tot leven kan brengen.

Symbool

Een eerste brandende kaars midden in een bol van ijzerdraad: de wereld, hard en schrikwekkend. De groene takken rond de kaars staan er symbool voor het licht van het vertrouwen in de toekomst die God wil aanreiken. Gods gerechtigheid kan immers hierbij onze redding zijn.

Jean-Paul Guilliams

VORMSEL CATECHESE PASTORALE ZONE

Vredesweekend – 16 en 17 november 2024

Voor de 3^e catechese-samenkomst, mochten de vormelingen een affiche maken rond vrede. Pareltjes waren erbij. We vlogen er dan maar onmiddellijk in met het herkennen van verschillende vredessymbolen. Beseffen wat kindsoldaten mee maken, deed ons rillen en daveren. Dit is eigenlijk, onvoorstelbaar!!! Maar we konden ons optrekken aan de parabel van de soepsteen, waarin duidelijk werd hoe solidariteit wonderen kan doen. En dan, het lied van DE STEEN van Bram Vermeulen, een pareltje waardoor het besef groeit dat, ook al doe je maar één kleine handeling, dit al voor een andere weg kan zorgen. En van Jezus van Nazareth kregen we ook nog wat tips om ruzies op te lossen en met een nieuw blad te beginnen. We keken ook nog naar de Nobelprijswinnaars voor de vrede, die op één of andere manier hun steentje bijdragen om de wereldvrede in de aandacht te houden.

Omdat we tijdens de vredesviering ook elk jaar de oud-strijders en de burgerslachtoffers van beide wereldoorlogen herdenken, brachten we ook de symbolische betekenis van de klapproos ter sprake. Zondag mochten we veel mensen verwelkomen in de viering. We sloten ons als kerkgemeenschap ook aan bij de werelddag voor de preventie en het herstel van seksuele uitbuiting, misbruik en geweld

tegen kinderen op 18 november. Er werd mooi gezongen door het koor en de vormelingen.

© Rita

De liederen: "Bidden om vrede" en "Geef de kinderen een wereld" ontroerden mensen. Bij de plechtigheid op het kerkplein, na de toespraak van de burgemeester, zetten de vormelingen hun klapproos voor het monument en lazen ze hun tekst: BIJ DIT GRAF WILLEN WIJ, ALS JONGE MENSEN EER BRENGEN AAN DEZE JONGE SOLDATEN. WIJ PLAATSEN DEZE KLAPROZEN IN DE AARDE EN DURVEN DROMEN VAN EEN LAND VOL VREDE, WAAR MENSNE ELKAAR HET MOOISTE TOEWENSEN DAT ER OP AARDE TE VINDEN IS.

© Rita

© Sofie

Het vredeslied, onder begeleiding van de saxofoon van Arthur, klonk over het kerkplein. Daarna werden de bloemen door de verenigingen neergelegd bij het monument. En, om af te sluiten, mochten we genieten van "The last post." Dank aan iedereen die deze viering mee hielp opluisteren! Een mooi geheel, hoorden we achteraf!

Linda

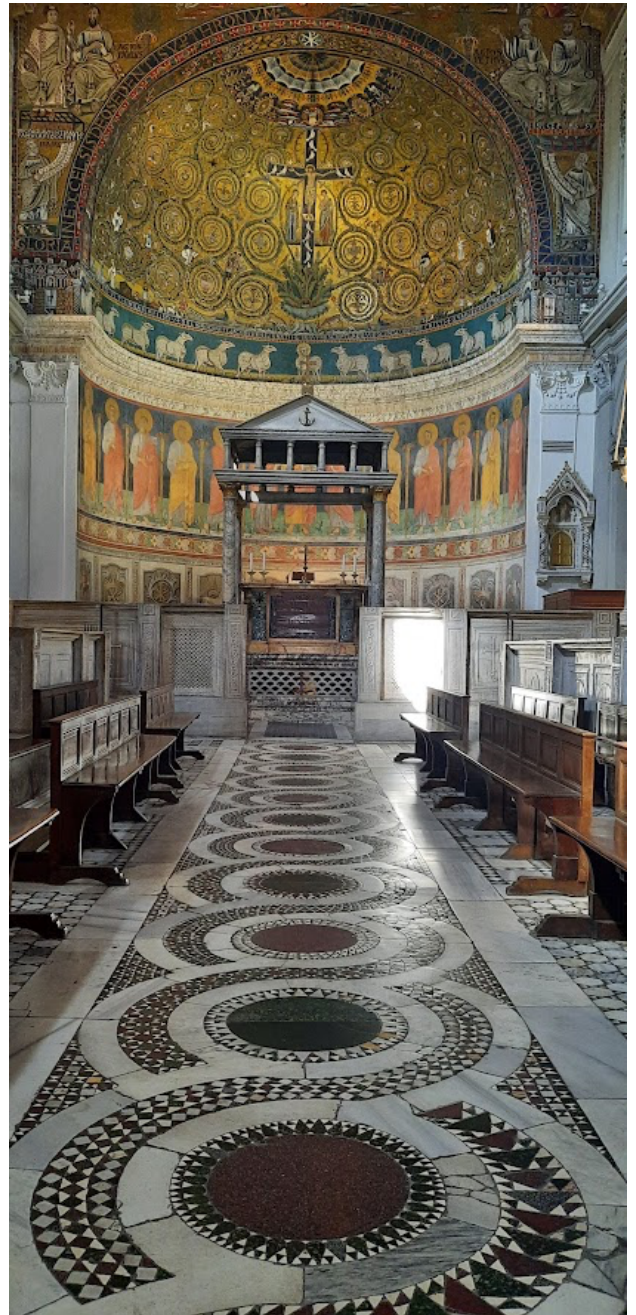
ROME : BASILICA DI SAN CLEMENTE EEN REIS IN DE TIJD

23 november is de feestdag van de heilige Clemens, paus en martelaar. Clemens was de vierde paus, na Petrus, Linus en Cletus. Onder de regering van keizer Trajanus, op het einde van de eerste eeuw, zou hij verbannen geweest zijn naar de Krim, omdat velen zich door hem tot het christendom bekeerden. Op de Krim moest hij zwaar werk in de mijnen verrichten, maar hij ging daar voort met zijn bekeringswerk, totdat Romeinse soldaten hem verdrongen in de Zwarte Zee, vastgebonden aan een scheepsanker. Zo kon zijn lichaam niet terug aanspoelen op het strand, en de christenen alsnog een eervolle begrafenis voor hem regelen. Engelen bouwden voor hem een graf in de zee, en eenmaal per jaar trok de zee zich terug, zodat het graf zichtbaar werd. Een kindje dat daar eens aan het spelen was, werd verrast door het terug opkomende water, en verdronk. Toen de zee zich het volgende jaar opnieuw terugtrok, was het meisje daar nog gewoon aan het spelen.

In de negende eeuw trokken de heiligen Cyrillus en Methodius vanuit Thessaloniki naar de Balkan, om de Slavische volkeren te bekeren. Ze hoorden het verhaal van Clemens en de Krim, en “groeven” zijn stoffelijk overschot op. Op vraag van de paus brachten ze het in het jaar 867 naar Rome (samen met het anker waaraan hij was vastgebonden), waar het eerst bijgezet werd in het Vaticaan, maar later naar de basiliek die al aan hem gewijd was, de San Clemente, niet ver van het Colosseum. Cyrillus overleed twee jaar later, in 869, en werd begraven in dezelfde basiliek. Voor orthodoxe christenen is Cyrillus een van de belangrijkste heiligen. Zijn graf hier in de kerk is dan voor hen ook een populaire bedevaartsplaats.

Sinds 1677 is de kerk toevertrouwd aan de Ierse dominicanen. Ene Joseph Mullooly wou in 1857 weten waardoor de vochtproblemen in de kerk veroorzaakt werden. Hij legde de vloer van de kerk open, en begon te graven. Dit was het begin van drie jaar uitgebreide opgravingswerken. Want tot zijn eigen grote verrassing werd er onder de bestaande kerk een oudere kerk, een ‘benedenkerk’ ontdekt. Ze werd vrijgemaakt van alle puin en aarde waarmee ze was opgevuld. Zo werden er 130.000 karrenvrachten materiaal afgevoerd. In het middenschip van de benedenkerk werd een bakstenen muur met zware pijlers gebouwd, om de bovenkerk te ondersteunen. Maar er was nog meer : onder die benedenkerk vond men Romeinse resten uit de eerste eeuw : een huis,

en een Mithras-heiligdom, met wachtzaal, tempel en school. En hier, meer dan twaalf meter onder de grond, stroomde nog steeds het klaterende water dat daar de mensen al van water voorzag in de Romeinse periode, en dat de oorzaak was van de vochtproblemen in de kerk.

Cosmatenvloer in de bovenkerk © Goedele De Vocht

En eigenlijk is de tijdreis dan nog niet gedaan. Want we zitten hier op de brandlaag van Rome uit het jaar 64. Hieronder zitten dus nog oudere Romeinse overblijfselen, uit de Republikeinse periode (ong. 500 – 27 v.Chr.). Deze werden ontdekt bij opgravingen in

1912 – 1914. Bij de brand van Rome in 64 werden ze verwoest, en bij de wederopbouw van de stad is de genivelleerde puinlaag gebruikt als fundament voor nieuwe gebouwen.

Twee van de Romeinse gebouwen zijn (gedeeltelijk) opgegraven en te bezoeken. Er is de grote Moneta Caesaris, de keizerlijke Munt. Deze bestond uit een rechthoekige binnenkoer met kleinere ruimtes overal rondom. Enkele van deze kleinere ruimtes zijn te bezichtigen. Een klein steegje van zo'n 80 cm breed scheidde de Moneta van een ander, kleiner huis, waarschijnlijk een 'insula', een soort flatgebouw. Op de binnenkoer werd het hoger vermelde Mithraeum ingericht. Misschien heeft Clemens deze ruimte gebruikt als schuilkerk voor de christenen.

In ieder geval werd op het niveau van de eerste verdieping van deze gebouwen in de vierde eeuw een kerk gebouwd, gewijd aan de heilige Clemens. Ze werd ingehuldigd onder het pontificaat van paus Siricius (384 – 399). Het was een grote kerk. Het middenschip rust op de eerste verdieping van de grote binnenkoer van de Moneta Caesaris, de zijschepen op de kleinere vertrekken aan weerszijden van de binnenkoer, en de apsis op het kleinere gebouw met het Mithraeum. Op de muren zijn verschillende Romaanse fresco's bewaard uit de 9de – 11de eeuw.

Deze kerk werd in 1084 verwoest door het leger van de Noormannen, onder leiding van Robert Guiscard. Ze werd niet hersteld, maar afgebroken tot op de hoogte van de kapitelen van de zuilen van het middenschip (ongeveer 4 meter hoog). Deze ruimte werd opnieuw volgestort met puin en aarde, om te dienen als fundering van een nieuwe, weliswaar kleinere, maar hogere kerk. Ze werd ingehuldigd in 1108. In de nieuwe kerk werden enkele elementen uit de oude kerk herbruikt : het altaar en het altaarciborium, de marmeren kooromheining (schola

cantorum), de bisschopszetel en de paaskandelaar. Uit de 12de eeuw dateren de absis en de triomfboog met mozaïeken, en de cosmatenvloer.

De zuilen in de kerk komen uit Romeinse gebouwen die op het Forum Romanum stonden.

Om de kerk binnen te gaan moet je eerst bijna twee meter trappen afdalen van het straatniveau. Dan kom je in het 12de eeuwse atrium, waarvan het dak ondersteund wordt door zuilen uit antieke gebouwen. Van daaruit kom je in de 12de-eeuwse kerk, die vrij te bezoeken is. Voor de benedenkerk en de Romeinse overblijfselen daaronder moet je betalen (kassa en ingang in de sacristie). Je kan tickets ook vooraf online reserveren. Het is een ongelooflijke tijdreis !

Het water op het Romeinse niveau wordt nu afgevoerd richting Colosseum, waar het terechtkomt in de Cloaca Maxima, de grote centrale riolering die nog dateert uit de Romeinse tijd, en komt zo uiteindelijk in de Tiber terecht.

Interieur bovenkerk

© Goedele De Vocht

Clemens is de patroonheilige van de steenhouwers en marmerbewerkers, van vuurtorenwachters, schippers en zeelieden, van hoedenmakers, mosterdhandelaars, en kinderen. Hij wordt ook vereerd door de Vlaamse molenaars.

Constant

Atrium en voorgevel

© Goedele De Vocht

Stilstaan bij het Evangelie:

Homilie van de voorbije zondag: 33ste zondag door het jaar

HIJ ZAL ZIJN UITVERKORENEN VERZAMELEN

Op deze laatste zondag door het jaar lezen we een fragment uit het 13de hoofdstuk van het evangelie van Marcus. Dit heeft in de Willibrordvertaling de titel “Onderricht over het einde”. Heel dit hoofdstuk is een, op het eerste gezicht, duistere en onheilspellende tekst. Marcus schreef het rond het jaar 70, de tijd van de val van Jeruzalem, de verwoesting van de tempel, en oplaaiende christenvervolgingen.

Evangelie (Marcus 13, 24-32)

In die dagen na de verschrikking zal de zon verduisterd worden en de maan haar licht niet meer laten schijnen, en zullen de sterren van de hemel vallen en de hemelse machten wankelen. En dan zal men de Mensenzoon op wolken zien komen, met veel macht en heerlijkheid. Dan zal Hij de engelen uitzenden en zijn uitverkorenen verzamelen uit de vier windstreken, van het uiteinde van de aarde tot aan het uiteinde van de hemel.

Leer van het beeld van de vijgenboom : als zijn twijgen zacht worden en zijn bladeren zich ontvouwen, dan weten jullie dat de zomer in aantocht is. Zo moeten jullie ook weten : wanneer je deze dingen ziet gebeuren, dan staat het vlak voor de deur. Ik verzeker jullie, deze generatie gaat niet voorbij voordat dit allemaal gebeurd is. Hemel en aarde zullen voorbijgaan, maar mijn woorden zullen niet voorbijgaan.

Maar wanneer die dag of dat uur aanbreekt, weet niemand, de engelen in de hemel niet, de Zoon niet, maar alleen de Vader.

Inderdaad, wat een contrast met de harmonie van het begin, de schepping in het boek Genesis, waarbij alles en iedereen zijn plaats kreeg, ook de zon, de maan en de sterren. Maar midden tussen al die grote en geweldige tekenen wijst Jezus naar een heel klein en eenvoudig teken : eens de twijgen van de vijgenboom beginnen zacht te worden en zijn bladeren zich ontvouwen, ook al is het nog klein en broos, dan kan men de felle zomer niet meer tegenhouden, dan komt de bloei !

Alle ellende – en we kunnen er ons iets bij voorstellen – is niet het teken van het einde, maar van een nieuw

begin, telkens weer, generatie na generatie. Of anders gezegd : het is niet het einde van ‘de’ wereld, maar het einde van ‘een’ wereld. Er is immers niet alleen veel kwaad in de wereld, maar ook veel goed. Denk maar aan de zovele vrijwilligers, bij ziekenzorg, bij Welzijnszorg en Broederlijk Delen, in de kerk, de jeugdwerking, de bejaardenhulp... Want: “zijn woorden zullen niet voorbijgaan”. Ondanks de verschrikkelijke dingen die in de loop der tijden gebeurd zijn en die ook vandaag nog gebeuren, blijven Jezus’ woorden bestaan, en proberen honderden miljoenen mensen ernaar te leven – generatie na generatie opnieuw, met vallen en opstaan.

En rond die woorden worden wij Christenen telkens opnieuw verenigd. Want de Heer komt niet om te oordelen, maar om “zijn uitverkorenen te verzamelen uit de vier windstreken, van het uiteinde van de aarde tot het uiteinde van de hemel”.

Maar we moeten zijn woorden niet alleen beluisteren, maar ook beleven. Mgr Paul Schruers schrijft : “Ons leven en de tijd van mensen kunnen op elk ogenblik ten einde lopen. Maar ondertussen moeten wij met innerlijke vrijheid het huidige ogenblik beleven. Een concrete weg om zo te leven is het beleven van de woorden van Jezus – vooral het woord van liefde – die ons hier en nu interpellieren, en nooit zullen voorbijgaan.” Of ook met andere woorden gezegd : wij moeten zelf in deze wereld zo’n teken zijn als de vijgenboom.

Het doel van deze tekst is niet ons bang te maken, maar ons te sterken in geloof, hoop en liefde. Marcus is de enige van de vier evangelisten die zelf zijn tekst ‘evangelie’ noemt, Blijde Boodschap. De ontluikende vijgenboom kondigt de zomer aan van een nieuwe tijd en een nieuw begin dat niet te stuiten valt, want “hemel en aarde zullen voorbijgaan, maar mijn woorden zullen niet voorbijgaan”.

En met deze tekst nemen we voor enige tijd afscheid van Marcus, met dank voor zijn woorden van Geloof, Hoop en Liefde.

Constant

Vieringen van de komende zondagen: 34ste zondag door het jaar: Christus Koning

BRUSSEGEM

De Sint-Annakapel is elke zondag open van 9u tot 16u.

De Sint-Stefanuskerk is elke woensdag open van 10u tot 16u

HAMME, Sinte-Goedele

Zondag 24 november

Geen viering

OSSEL, Sint-Jan-de-Doper

Zondag 24 november

09.00u: Eucharistieviering

Lector: Francine Elpers

RELEGEM Sint-Jan-de-Doper

Zondag 24 november

10.30u: Dienst Woord en Communie

Intentie: Jaarmis Marieke Guilmet

Lector: Sofie Vanden Broeck

Misdienaars: Audrey en Lila

WEMMEL, Sint-Engelbertus

Zaterdag 23 november

17.30u: Eucharistieviering (N)

Zondag 24 november

11.00u: Eucharistieviering (F)

WEMMEL, Sint-Servaas

Zondag 24 november

10.30u: Eucharistieviering ter gelegenheid van Christus Koning

Intentie: Jaarmis Magda Janssens, jaarmis Willem Verhasselt en Marie Helsen en overleden familieleden

Vieringen van de komende zondagen: 1ste zondag van de advent

BRUSSEGEM

De Sint-Annakapel is elke zondag open van 9u tot 16u.

De Sint-Stefanuskerk is elke woensdag open van 10u tot 16u

HAMME, Sinte-Goedele

Zondag 1 december

09.00u: Eucharistieviering

OSSEL, Sint-Jan-de-Doper

Zondag 1 december

Geen viering

RELEGEM Sint-Jan-de-Doper

Zondag 1 december

10.30u: Eucharistieviering

Lector: Patricia De Jaegher

Misdienaars: Maaren, Yoanna, Jona en Nathan

WEMMEL, Sint-Engelbertus

Zaterdag 30 november

17.30u: Dienst voor Woord en Communie

Zondag 1 december

11.00u: Eucharistieviering (F)

WEMMEL, Sint-Servaas

Zondag 1 december

10.30u: Dienst Woord en Communie